

Motion till riksdagen 2023/24:385

av **Magnus Persson m.fl. (SD)**

Arbetsmarknad och arbetsmiljö

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att öka möjligheterna för Arbetsförmedlingen att göra individuella bedömningar och anvisningar och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ge Arbetsförmedlingen i uppdrag att säkerställa att myndigheten erbjuder det stöd och den specialistkompetens som personer med funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga har rätt till och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ge Arbetsförmedlingen i uppdrag att utforma en mer ändamålsenlig anvisningsprocess till Samhall och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheten att införa lärlingsanställningar och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda förutsättningarna för införande av en nationell resurs riktad till synskadade och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheten att ge rehabiliterande insatser och hjälpmedel till anställda som drabbas av en funktionsnedsättning som påverkar arbetsförmågan och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda att ge Arbetsförmedlingen det fulla ansvaret för arbetsinriktat stöd och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tillsätta en utredning om sysselsättningsgraden för personer med funktionsnedsättning och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda och ge förslag till en ny finansieringsmodell för tolktjänster i arbetslivet för döva, hörselskadade och personer med dövblindhet och tillkännager detta för regeringen.

10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheten att koppla lönebidragstaket till det index som följer den allmänna löneutvecklingen och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att lägga till parametern funktionsnedsättning i de stora befolkningsundersökningarna och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förtydliga förordningen (1991:1046) om bidrag till arbetshjälpmedel och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avskaffa arbetsmarknadspolitiska särlösningar och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Samhall och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska bistå arbetsmarknadens parter och agera för ett nationellt och permanent undantag från EU:s arbetstidsdirektiv och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avveckla ofrivilligt delade turer och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utöka preskriptionstiden för arbetsmiljöbrott och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utöka antalet skyddsombud och tillkännager detta för regeringen.

Arbetsmarknadspolitikens inriktning – alla som kan arbeta ska arbeta

Svensk arbetsmarknad är tudelad. Företagen har svårt att hitta kvalificerad personal samtidigt som vi har närmare en miljon människor i arbetsför ålder som inte är självförsörjande och som inte varit självförsörjande under flera år. Det måste ställas högre krav på att de som inte är självförsörjande gör sig anställningsbara.

Sverigedemokraterna är även fortsättningsvis garanten för att löntagarna erhåller god ekonomisk trygghet vid arbetslöshet samtidigt som vi ser över möjligheten att förenkla administrationen och öka kontrollen över utbetalningarna. Den som drabbas av arbetslöshet ska erbjudas kostnadseffektiva åtgärder som leder till reguljära anställningar.

Alla kan inte arbeta till hundra procent men alla kan arbeta hundra procent av sin förmåga. Stöd till personer med funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga är centralt för oss och vi vill se att Arbetsförmedlingen får ett övergripande ansvar för dessa stöd.

Sverigedemokraterna värnar den svenska partsmodellen och ser negativt på den pågående maktförskjutningen från Sverige till EU inom det arbetsmarknadspolitiska området.

Arbetsförmedlingen – rätt insats till rätt person i rätt tid

Arbetsförmedlingens resurser riktas mestadels till personer som står långt ifrån arbetsmarknaden. Det kan anses rimligt när det kommer till insatser som syftar till att stärka

individens grundläggande anställningsbarhet, men det utgör ett problem när det kommer till andra insatser. Ett exempel är arbetsmarknadsutbildningar som inte bara stärker individen utan där syftet också är att möta företagets behov av kompetens. För att insatsen ska ge ett framgångsrikt utfall i form av reguljär anställning är det viktigt att deltagaren har förutsättningar att ta till sig utbildningen och i övrigt fungerar i yrket. Det innebär att arbetsgivarna behöver ha ett nära samarbete med Arbetsförmedlingen både centralt och lokalt. Vi ser positivt på att utöka de gemensamma plattformarna, exempelvis branschråd. Målgruppen för arbetsmarknadsutbildningar bör bestämmas utifrån deltagarens möjligheter till arbete efter avslutad insats, inte tiden individen varit i arbetslöshet eller någon annan parameter som inte är relevant för syftet. Vi uppmanar regeringen att göra nödvändiga förordningsändringar för att säkerställa träffsäkerheten i Arbetsförmedlingens anvisningar.

Arbetsförmedlingens specialistkompetens

Reformeringen av Arbetsförmedlingen har lett till att personer med funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga har förlorat etablerade kontakter inom myndigheten. Arbetsförmedlingen bör ges förnyat uppdrag att säkerställa stödet och specialistkompetensen för arbetssökande med funktionsnedsättning. Det gäller inte minst utifrån myndighetens satsning på digitala tjänster som kan innebära att personer med funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga inte får det stöd de har rätt till. En stor andel arbetssökande med funktionsnedsättning behöver ha tillgång till personligt stöd redan från inskrivning, under hela vägen till arbete, men ibland också under sitt fortsatta yrkesliv. Specialistkompetensen hos externa aktörer måste också utvecklas och säkerställas.

Arbetsförmedlingen och Samhall

Riksrevisionens rapport RiR 2023:14 visar på ett antal brister i Arbetsförmedlingens anvisningsprocess. Arbetsförmedlingen ska på ett effektivt sätt identifiera arbetssökande som kan vara aktuella för anställning hos Samhall, anvisa när det uppstår ledig plats och överlämna den information som bolaget behöver för att anpassa arbetet.

Arbetsförmedlingens nya arbetssätt har försvårat för myndigheten att tidigt identifiera arbetssökande med funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga. Det tar i snitt 300 dagar från inskrivning till att funktionsnedsättningen dokumenteras för första gången. Det nya arbetssättet försvårar således myndighetens arbete med att hitta kandidater till Samhall. Riksrevisionens granskning visar också att Samhall och Arbetsförmedlingen brister i att dela viktig information med varandra i samband med anvisning, vilket leder till sämre stöd och anpassning för den som anvisas till Samhall. Regeringen bör ge Arbetsförmedlingen i uppdrag att, enligt ovan, säkerställa stödet och specialistkompetensen för arbetssökande med funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga och som en del i det arbetet även ta fram nödvändiga åtgärder för en effektivare och mer ändamålsenlig anvisningsprocess till Samhall.

Lärlingsanställningar

Möjligheten att införa en form av lärlingsanställningar ska utredas. Internationellt finns flera olika framgångsrika varianter. Möjligheten att skapa en svensk modell för sådana anställningar behöver ses över utifrån de förutsättningar som finns på den svenska arbetsmarknaden. En lärlingsanställning ska inte begränsas till någon specifik kategori av arbetssökande utan ska styras av behov. Lärlingarnas ersättning ska bestå av en procentsats av den av parterna överenskomna ingångslönen inom respektive bransch.

Nationell resurs för synskadade

Fler än 700 000 personer i yrkesverksam ålder har en hörselnedsättning. Omkring 100 000 ser så pass dåligt att de har kontakt med någon av landets syncentraler. Regeringen bör utreda hur man kan utveckla ett sammanhållet stöd till blinda och gravt synskadade. Sådan kompetens är svår att uppjobba lokalt eftersom gruppen är förhållandevis liten. Därav borde en nationell resurs ge bättre effekt exempelvis i form av ett kunskapscenter. Denna nationella resurs skulle kunna samla erfarenheter, initiera forskning och utveckla metoder som leder till arbete för målgruppen. Resursen skulle också kunna vara ett stöd för andra aktörer inom synområdet särskilt med koppling till arbetslivsinriktad rehabilitering.

Möjlighet till stöd för anställda som drabbas av en funktionsnedsättning

Personer som drabbas av en funktionsnedsättning samtidigt som de har en anställning ska inte först behöva slås ut från arbetsmarknaden för att sedan få rehabilitering och stöd. I dag hänvisas i stor utsträckning till arbetsgivarnas rehabiliterande åtgärder. Detta är inte optimalt eftersom det krävs specialistkunskaper för att hitta fungerande lösningar. Försäkringskassan agerar först när personen blir sjukskriven. Arbetsförmedlingen bör ges i uppdrag att ge stöd och rådgivning till dessa personer och arbetsgivare i syfte att öka möjligheterna för de som förvärvat en funktionsnedsättning i vuxen ålder att behålla en befintlig anställning. Regeringen bör också se över möjligheten att ge Arbetsförmedlingen rätt att bevilja lönebidrag till nuvarande arbetsgivare för den arbetstagare som förvärvat en funktionsnedsättning.

Arbetsförmedlingens arbete med rehabiliterande insatser och hjälpmedel

Regeringen bör utreda förutsättningarna för att ge Arbetsförmedlingen det fulla ansvaret för allt arbetsinriktat stöd, inklusive arbetshjälpmedel. Dagens uppdelning mellan Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan är inte optimal utifrån de sökandes perspektiv.

Sysselsättningsgraden för personer med funktionsnedsättning

Sysselsättningsgraden för personer med funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga påverkas enbart marginellt av konjunkturläget. Det finns begränsat med

statistik att tillgå. Regeringen bör tillsätta en utredning som bringar klarhet i varför målgruppens sysselsättningsgrad inte påverkas av konjunkturläget. Syftet är att kunna säkerställa att de stöd staten erbjuder är ändamålsenliga.

En ny finansieringsmodell för tolktjänster i arbetslivet

Arbetsgivarna har med rätta stort ansvar för sina anställda och för arbetsmiljön, men det innebär att finansieringen av tolktjänster kan bli kostsam. De bidrag som finns att söka som arbetsgivare är begränsade och det finns behov av flexibla insatser och förenklad administration för att förbättra möjligheten för personer i behov av tolktjänster. Regeringen bör utreda fler möjliga finansieringsmodeller med syftet att underlätta möjligheten för döva, hörselskadade och personer med dövblindhet att få och behålla arbete.

Lönebidrag

Regeringen bör utreda kostnaden för och möjligheten att koppla lönebidragstaket till det index som följer den allmänna löneutvecklingen. Personer med lönebidrag ska inte halka efter i löneutvecklingen jämfört med sina arbetskollabor.

Funktionsnedsättning som en parameter

Regeringen bör ge de för ärendet aktuella myndigheterna i uppdrag att lägga till parametern funktionsnedsättning i de stora befolkningsundersökningarna. I redan existerande insamlingar av data, som kartlägger bland annat kön, ålder, och utländsk härkomst, vore det lämpligt att tillföra funktionsnedsättning som parameter. Det skulle exempelvis vara informativt i SCB:s arbetskraftsundersökningar. Datainsamlingsmetoden bör i och med detta anpassas efter målgruppen.

Förordningen om bidrag till arbetshjälpmedel

Tillgång till välfungerande arbetshjälpmedel är för många med en funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga en förutsättning för att behålla ett fotfäste på arbetsmarknaden. Vi har uppmärksammat på brister i tillgången till arbetshjälpmedel. Ett ökat antal människor nekade arbetshjälpmedel och det har funnits fall där Försäkringskassan nekade sökande arbetshjälpmedel om dessa hjälpmedel är av en sådan karaktär att de behövs även på fritiden. Förordningen (1991:1046) om bidrag till arbetshjälpmedel behöver förändras och förtydligas för att säkerställa att personer med behov av arbetshjälpmedel erhåller det.

Den arbetsmarknadspolitiska insatsfloran

I Tidöavtalet finns en skrivning om att den arbetsmarknadspolitiska insatsfloran bör förenklas, med färre, kostnadseffektiva insatser som leder till jobb. Vi anser att regeringen även bör se över och på sikt avveckla särlösningar som kan erhållas baserat på födelseland. Vi anser inte att denna parameter säger något om vare sig behovet av insatsen eller hur väl insatsen faller ut. Vi anser att det är individens behov och

förutsättningar som ska vara avgörande för vilket stöd som ska sättas in. Alla som har behov av ett stöd och möjligheter att tillgodogöra sig detta stöd ska kunna bli aktuella som deltagare.

Samhall

Riksrevisionens rapport RiR 2023:14 visar att Samhall inte organiserat sin verksamhet på ett sådant sätt att de arbeten som erbjuds är utvecklande eller möter de anställdas behov. Samhall har inte lyckats skapa tillräcklig bredd i utbudet av arbetsuppgifter för att säkerställa skälig anpassning till de anställdas förutsättningar och behov. Samhall har inte heller bemannat sin organisation på ett ändamålsenligt vis. Det är Riksrevisionens bedömning att det arbetsmarknadspolitiska perspektivet inte har prioriterats, utan fokus har legat på ekonomisk utveckling. Att merkostnadsersättningen legat fast under en lång period kan också ha bidragit till ökat affärsfokus. Samhalls uppdrag har inte förändrats, men styrningens fokus på affärsmässighet kan ha bidragit till att den arbetsmarknadspolitiska aspekten av uppdraget hamnat i bakgrunden. Samtidigt har regeringen inte vidtagit tillräckliga åtgärder för att bredda styrningen.

Samhall har utretts ett flertal gånger sedan ombildandet till aktiebolag. Flera av de brister som framkommer i Riksrevisionens rapport är kända sedan tidigare. Tidigare åtgärder har inte varit tillräckliga; det krävs mer genomgripande förändringar. Riksrevisionen påtalar att flera brister kan härledas till bolagsformen och de rekommenderar att ompröva beslutet att driva statlig verksamhet i annan organisationsform än myndighet och utreda vilken organisationsform som bäst uppfyller riksdagens mål med verksamheten.

Regeringen har aviserat att de avser att göra en grundlig översyn av Samhalls uppdrag, verksamhet och förutsättningar. Vi står bakom att se över konstruktionen utifrån dagens situation på arbetsmarknaden. Inför en sådan utredning har vi vissa ingångsvärden.

Vi vill även fortsättningsvis se en statlig aktör som ansvarar för och genomför uppdraget att ge utvecklande arbete åt personer med funktionsnedsättning. Vi anser att det med rätt styrning är möjligt att bedriva arbetet i bolagsform samtidigt som man har en ekonomi i balans samt uppdragsfokus.

Det är avgörande för oss att ingen i målgruppen står utan det stöd de har rätt till. Parallellt med denna översyn bör Arbetsförmedlingen få ett nytt utredningsuppdrag (se ovan). Det går inte att komma tillrätta med den övergripande problematiken utan att även adressera bristerna i Arbetsförmedlingens arbetssätt.

Arbetsmarknaden och EU

Sverigedemokraterna värderar samarbete över nationsgränser och ser positivt på dialog med andra stater i olika former. Dock är det viktigt för alla nationer att bevara självbestämmandet och den nationella suveräniteten. Det gäller inte minst inom det arbetsmarknadspolitiska området. I dag finns det politiska partier som arbetar för att EU ska få mer inflytande på svensk arbetsmarknad. Detta är något som Sverigedemokraterna kraftigt vänder sig emot. Den svenska modellen har fungerat som ett gott exempel runt om i världen och bygger på att parterna kommer överens om vilka regler och villkor som ska gälla på den svenska arbetsmarknaden. Genom den sociala pelaren utmanas

långsamt vår egen rätt att avgöra vilka regler som ska gälla på den svenska arbetsmarknaden. Det gångna året har vi sett flera exempel på detta, exempelvis kvotering till bolagsstyrelser och minimilönedirektivet. Sverigedemokraterna är det enda parti som fullt ut värnar om Sveriges självbestämmande och suveränitet och det är tack vare vår tydliga uppmaning till regeringen som Sverige har ställt sig bakom Danmarks talan om ogiltigförklaring av minimilönedirektivet.

På senare tid har arbetstidsdirektivet åter blivit aktuellt. Direktivet reglerar dygnsvilan och är tänkt som ett skydd för arbetstagarnas hälsa och säkerhet. Samtidigt är det många svenska verksamheter som idag är uppbyggda kring kollektivavtalade arbetstider som bryter mot direktivet. EU-kommissionen har ifrågasatt om kollektivavtalet är förenligt med EU:s arbetstidsdirektiv. Vi uppmanar regeringen att bistå parterna mot EU:s påverkan på svensk arbetsmarknadspolitik. De svenska parternas överenskommelser ska oinskränkt gälla i Sverige.

Arbetsmiljöpolitikens inriktning

Under 2022 omkom 40 personer på en arbetsplats i Sverige och hittills i år har 33 personer omkommit. Arbetsmiljöarbetet är livsviktigt. Ingen ska avlida på eller till följd av sitt arbete. Både det regionala och det lokala arbetsmiljöarbetet måste fungera och fler ska ges möjlighet att delta i arbetet. Regeringen bör se över arbetsformerna kring både det regionala och det lokala arbetsmiljöarbetet.

Myndigheten för arbetsmiljökunskap

Myndigheten för arbetsmiljökunskap har funnits sedan juni 2018 och bidrar till att skapa förutsättningar för ett friskt och hållbart arbetsliv. Myndigheten har till uppgift att ansvara för kunskapsbyggnad och kunskapsspridning samt utvärdering och analys i syfte att bidra till att kunskap om arbetsmiljö kommer till användning i praktiken. Myndigheten har i uppdrag att samla in, sammanställa och sprida kunskap baserad på forskning, utvärdera och analysera effekter av beslutade och genomförda statliga reformer och andra statliga initiativ samt följa och analysera utvecklingen i syfte att stärka myndighetens kunskaps-, analys- och utvärderingsarbete. Vi stod bakom införandet av denna myndighet och vi anser att myndighetens uppdrag och arbete är mycket viktigt.

Ofrivilligt delade turer

Det är viktigt att värna om löntagarnas rätt till balans mellan arbete och privatliv. Inom den offentliga sektorn kan anställda ha en arbetsdag som pågår mellan klockan 7 och 21, med en fyra timmar lång obetald rast i mitten. Den anställda får då i praktiken två pass på en arbetsdag. Vi vill säkerställa att de anställda inom vård och omsorg har en dräglig livssituation, där arbete och familjeliv går att kombinera. Utifrån detta vill vi på sikt avskaffa de ofrivilligt delade turerna och ge de anställda möjlighet till balans mellan privatliv och arbete. Detta är viktigt, inte minst ur ett kompetensförsörjningsperspektiv, eftersom branschen under lång tid har präglats av bemanningsproblem. Att kunna kombinera arbetsliv och privatliv på ett tillfredsställande sätt ökar attraktiviteten inom

dessa yrken. Kommunerna ska informeras om att ofrivilligt delade turer är ett arbetsmiljöproblem och Myndigheten för arbetsmiljökunskap ska ges i uppdrag att granska konsekvenserna, utifrån ett arbetsmiljöperspektiv, hos de kommuner som infört detta.

Preskriptionstiden för arbetsmiljöbrott

Vid utredningar av arbetsmiljöbrott involveras flera myndigheter, bland annat Arbetsmiljöverket, Polismyndigheten och Åklagarmyndigheten. Utredningstiden är ofta lång och den genomsnittliga utredningstiden för brottet vållande till annans död på arbetsplats är betydligt längre än en utredning om vållande till annans död som inte har samband med någon arbetsplats. Utredningsläget är komplicerat utifrån sakfrågans natur. Entreprenader sker ofta i flera led och tekniskt kan det vara komplicerade orsaksförlopp och även komplicerade organisatoriska förhållanden som råder. Det är ofta flera aktörer involverade och det är i skarven mellan aktörerna som utredningsläget försvåras. Utifrån den samlade bilden av problematiken i dessa utredningar behöver preskriptionstiden utökas. Preskriptionstiden för normalgraden av arbetsmiljöbrott är i dag två år. Vid grova brott är den fem år. Dessa preskriptionstider är för korta och preskriptionstiden bör utökas till det dubbla, det vill säga fyra år för normalgraden samt tio år för grova brott.

Utöka antalet lokala skyddsombud

Enligt Arbetsmiljöverkets statistik omkom 40 personer i arbetsolyckor under 2022. I år har 33 personer omkommit i arbetet såhär långt. Det finns politisk enighet kring behovet av att säkerställa ett fungerande lokalt arbetsmiljöarbete, och för att uppnå det måste antalet lokala skyddsombud öka. Från politiskt håll måste vi möjliggöra denna ökning och skapa oss en bild av vilka hinder som finns. Som ett led i det har regeringen gett Arbetsmiljöverket i uppdrag att lämna förslag på åtgärder, tillvägagångssätt, initiativ eller liknande som kan leda till att fler arbetstagare vill engagera sig i rollen som skyddsombud. Myndigheten ska därutöver analysera vilka faktorer som kan avhålla personer från att bli skyddsombud.

En faktor som vi anser bromsar inflödet till skyddsombudsrollen inom arbetaryrkena är LO:s kongressbeslut från 2016 om att den fackliga organisationen och de fackliga företrädarna ska ha facklig-politisk samverkan med Socialdemokraterna. I praktiken innebär det att de som är politiskt aktiva i andra partier än Socialdemokraterna utestängs från att erhålla fackliga förtroendeposter, trots kunskap, engagemang och medarbetarnas förtroende. En majoritet av LO-förbunden agerar fortfarande utifrån detta beslut. Det finns flera exempel på hur fackligt aktiva personer tvingats välja mellan sina politiska uppdrag och sin fackliga roll. I och med detta har de LO-anslutna förbunden, via egna politiska beslut, blivit ett hinder i arbetet för att få fler skyddsombud på landets arbetsplatser.

De branscher som har flest dödsolyckor är bygg, tillverkning och transport. Det är därför än mer anmärkningsvärt att LO-förbunden väljer att upprätthålla kongressbeslutet. Som vi nämnde inledningsvis har 33 personer avlidit till följd av arbetsrelaterade olyckor hittills i år; en absolut majoritet av dem arbetade inom arbetaryrken. Det sätter fingret på vad politiskt spel kan leda till. Situationen vittnar om att höga fackliga företrädare flyttat fokus från sina medlemmar till socialdemokratisk politisk strategi.

Enligt dagens modell har fackförbunden företrädesrätt att utse lokala skyddsombud vilket enligt ovanstående leder till att ett stort antal löntagare utestängs från att axla rollen som skyddsombud. Vi vänder oss mot den här politiseringen av arbetsmiljöarbetet och vi ser allvarligt på den politiska diskriminering som våra och andra politiska företrädare utsätts för efter att de valts till förtroendeuppdrag av sina medarbetare. Arbetsmiljöarbetet är avgörande för löntagarnas trygghet och hälsa. Den som är lämplig och har intresse för och kunskap om arbetsmiljöarbete ska kunna bli skyddsombud. Makten att utse företrädare ska ligga hos arbetsplatsens anställda, utan inskränkningar. Detsamma ska gälla när arbetstagarrepresentanter utses till skyddskommitté.

För att avpolitisera och öppna upp arbetsmiljöarbetet vore det önskvärt att fackförbund som kräver facklig-politisk samverkan frångår det beslutet. Det skulle genast öppna upp för samtliga medlemmar att kunna engagera sig i arbetsmiljöarbetet.

En annan väg att gå för att öppna upp arbetsmiljöarbetet för alla är att upphäva fackförbundens företrädesrätt att utse skyddsombud. Vi anser att det sistnämnda vore en beklaglig utveckling. Arbetsmiljöarbetet är komplext och det går inte att förringa att den fackliga organisationen är ett stöd för det enskilda skyddsombudet. Samtidigt står vi inför höga dödstal, och socialdemokratiskt politiskt spel är en klen tröst för de anhöriga som får ett dödsbesked.

Sverigedemokraternas fokus ligger på löntagarna runt om i landet som riskerar sina liv när de går till arbetet. Vårt fokus ligger hos de anhöriga som får ett besked som hade kunnat undvikas. Utifrån det uppmanar vi regeringen att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att det lokala arbetsmiljöarbetet genomförs på varje arbetsplats i hela landet.

Magnus Persson (SD)

Ann-Christine Frohm Utterstedt (SD)

Sara Gille (SD)

Michael Rubbestad (SD)

Ulf Lindholm (SD)